

ก เอ๋ย ก ก แม่ไก่ ไคร่ไฝ่รู้

นำเสนอเมื่อ : 7 พ.ย. 2552

บทกลอนแด่ครู...ผู้เมตตา

ก เอ๋ย ก ก แม่ไก่ ไคร่ไฝ่รู้

ค เอ๋ย ค ค. คุณครู ผู้พร่ำสอน

ร เอ๋ย ร ร เรือจ้าง ไม่ร้าวรอน

ต เอ๋ย ต ต คนคอน สอนคนดี

ค คนหนึ่ง คือ ค ครู ผู้ประเสริฐ

แสงล้ำเลิศ , ในหัวใจ ไส้สุกสี ดุจเปลวเทียน
สองสว่าง กลางนที

สร้างชีวี สร้างศิษย์สอง ผ่องอำพันธ์

ร้อยเรียงร้อย ร้อยดวงดาว ที่พร่าวฟ้า ร้อยนภา
พันดวงดาว ที่พร่าวฝัน

ร้อยรอยยิ้ม ร้อยรอยรัก , รักรำพัน มากำหนด แต่คุณค
ผู้อารี

ครูผู้สอน คติธรรม , นำชีวิต ครูผู้สั่ง สอนศิษย์
มิหน่ายหนี

ครูผู้สอน ให้รู้รัก สามัคคี ครูมากมี วิชาหมด
ทุกบทตอน

ครูคือแสง ส่องสว่าง กลางใจศิษย์ คอยชี้ถูก ด้วยจิต
คิดคำสอน

ครูเหมือนมิตร ส่องสว่าง ใจอาทร

ยามเดือดร้อน ช่วยผ่อนคลาย หายกังวล

ศิษย์คือผล ของครู ผู้สร้างสรรค์ ครูผู้ปั้น ศิษย์เดินได้
ไม่สับสน

นี่คือผล แห่งงาน การสร้างคน

ให้ครองตน ครองความงาม ตามครรลอง

บุชาครู ด้วยหญ้าแพรก แทรกดอกเข็ม ประจงเก็บ
ดอกรักรอย ไม่หมนหมอง

ดอกมะเขือ เจือความรัก เอื้ออาทร

เป็นบทกลอน แต่คุณครู ผู้เมตตา

มอบแด่ครูทุกท่าน

อาจารย์ประภัทร์สร ไกรโต